

პი, ეს არსებოთი საზრდო, რო-
გორც გვწერენ, წლეულს იმის მე-
ხუთედიც არ მოსულა, რაც ყოველ
წლივ მოდიოდა. ამისაგამო ბრინჯი
ეხლავე გაძეირდა. მოუსავლობის მი-
ზეზი იყო გვალვა. ბრინჯისათვის სა-
კიროა წყალი. ის მუდამ, განუწყვეტ-
ლივ, უნდა მიმდინარეობდეს ჩალოუ-
ქის კვლებში. მაგრამ გვალვისა გამო
წყლები დაშრა ხევებში, და წლევან-
დელი მოსავალი ამ გარემოებამ ინა-
ცვალა. ბრინჯის მოსავალი არ არის
ნუსის მაზრაშიაც. თრივე მაზრის
მცხოვრებლები არიან შეწუხებულნი
უბალახორთაც. წარსულ წლების
მოსავალთან შედარებით პურის მო-
სავალიც ბევრად ნაკლები მოვიდა
წრეულს, ასე რომ სამს კოდს პურს
(თაღარას) ექვს მანათად ჰყიდიან გლე-
ხები.

๓๐๐ შოთიდამ გეწერენ: ფოთელებს
გვაქვს ერთად ერთი ხილი, რომელ-
საც თავიდამ ბილომდის სულ ფარ-
ნები აქვს ორთავ მხარეს წამწკრივე
ბული, მაგრამ ჯერ-კი არა კაცს არ
აუნთა და ღამით ყოველთვის გა-
ჰიჩვებით გამოდიან ხალხი და ფაე-
ტონები. შეთი ნავთი კი დღეს 60 კ-
ლის და ვერ აგიხსნია, რას მიე-
წეროთ ეს უყურადლებობა.

ჩვენი ქალაქის თავი, ბ ვახრამოვი
ამ ღროვებით წავიდა ქალაქის მინდო-
ბილობით პეტერბურგში. ამან უნდა
იშუამდგომლოს მმართვებლობასთან,
რომ ქალაქს მიეცეს დაპირებული სა-
ხელმწიფო ხიდი, რომელიც აქამდის
ბუხტუში იყო და ეხლა დაშალეს და
შეინახეს. ხსენებული ხიდი უნდათ

რაც ფიქტს სწუხებს, გუდს ავგნესებს და
ხელსა სტანდაცს.

10

სულ მცირეოდენს გაივლით კიდევ
და შეხვალთ ძველს-სენაკის დაბაში,
რამელიც სამეგრელოს თავადა-აზნაუ-
რობას გამოუტჩიერა თავიანთი შეი-
ლების აღსაზრდელად და სადაც გად-
მოუტანია შეთაისის სათავადა-აზნაუ-
რო სკოლის განყოფილება. ნახავ
ძელ-სენაკსა და მაშინვე იტყვი: სა-
მეგრელოს თავადა-აზნაურობა ძლიერ
ვონიერად მოქცეულა, რომ ეს ადგი-
ლი აურჩევა სკოლისათვისო. ძელ-ს-
სენაკს პატიოთ, ადგილის მდებარეო-
ბით, ცივ-ცივი წყაროებით დიდი უბი-
რატებობა აქვს თუნდა ახალს-სენაკ-
ზე. აქ მასწავლებელს, რომ კიდევაც
ეჭარებოდეს შჩრობა, მაინც უნდა
იშროობოს, რადგან სკოლა ყოველ
მხრით კარგი მოწყობილია და გასარ-
თობი აღავგები კი ძლიერ ცოტა. ამ
დაბაში სცოდნიათ ექვს ავტოსტროდამ
დაწყებული ოცი დღის გამავლობა-
ში საზოგადო ვაჭრობა — იარმუჯობა,
რომელზედაც მრავალი ხალხი ესწრება

აკეყნო
ორად და ერთი ნაწილი
შოთში რიონზედ გამართონ, რო-
მელმაც უნდა შეაერთოს ბუხტი
ქალაქთან, მეორე კი ჰსურთ მდინარე
მათალყვაზედ ააგონ, რომ ბურია და
შოთი შეუერთონ ერთმანეთს, თო-
რებ ერთობ დიდს გაჭირვებაში არიან
გურულები, რომელთაც უნდათ
შოთთან ჰქონდეთ მიმოსელა, ვაჭ-
რობა და უგზოობის გამო ეერაფერს
ვერ ახერხებდნ.—მხლა გვჰყავთ შარა
გზა მარტინი უშოთამლის; ეს
გზა გაიკლის სუფსაზედ და ამ სტან-
ციიდამ მერჩე იკლის დილიგანი შოთ
ში ყოველ-დღე მატარებლის მოსელის
რომას.

თევ ხევილამ კიდე გვწერენ შემ-
დეგს ფოსტის გამცარცველ აეზაკებ-
ზე: «ის აეზაკნი, რომელნიც თიანე-
თის მაზრის უფროსს გადაუზნებ
მრწოს ხეობაში, ხელთ ჩაუვარდენ
დუშეთის მაზრის უფროსს (პარკუჩის
ხეობაში) ზუდამაყრილამ ხევისკენ
გადმოხსავალ მთაზედ. ზოსტის გაცარ-
ცის მეორე ღმიდამვე, როგორც
ცველა მთის საეჭვო ზილიკები ისე
ზუდამაყრის ხეობაც ყარაულებისგან
შეკრული იყო, მაგრამ 21 აგვისტომ-
დის ვერსად ვინ შეხვდა. ამ ღლეს-კი
მარკუჩის მთაში, (ძევნა მთა) ზუდა
მაყრისკენ გადასავალზედ ჟაზბეგის
ურიადნიქ ახალ-გაზრდა შაქრო ჟაზ-
ბეგს და ს. პარკუჩის მეცხვარეებს
დაენახათ ორი კაცი, რომელთაც
იარაღის დაყრის დაძახებაზედ უარი
არ აძლევა და აუცილებელი ია.

ამ ქონებით და დახვეიობდეთ. ჩაიგდეთ
ლამეს ისინი დუშეთის მაზრის უფ-
როსსთან მირეკეს ს. სტეფან ჭმინდას.
მეორე ტოლით 22.6 დაჭვერილი ავა-
ზაკები, მათი დამჭვერელნი ურიანდ.
შაქრო შაზბეგი, ივანე და პორი წა-
მარათონიძე, მაზრის უფროსი ად-

ერთად წაიყვნა ქალაქში. აგაზაკები
არიან: ამ ნაირი ქურდობით სახელ-
განთქმული և გველეთიდამ ქისტები;

მშობლები ბავშვებით დღე-დღეზე
გროვდებიან ჩვენს ქალაქ მი და დღი-
სით სანთლით ეძებენ ვაკანსიებს სხვა-
და სხვა სასწავლებლებში.
მალე, იქნება, ქუთაისელებმა ერთი
საინტერესო პროცესი მოვისმინოთ.
საქმე იმაში გახლავთ, რომ აქ ერთს
ზრიქურს გახსნილი აქვს «სუღინი კა-
სა». ერთ პირს დაუგირავებია ამ კა-
საში ძეირფასი თვლიანი-ბეჭედი და
როცა გამოუსყიდია ძეირფასი თეალის
მაგიერად უბრალო ქვა უნახავს ბე-
ჭედში ჩასმული. ამ პირს მაშინვე სა-
ჩიგარი მიუკია და ამ ერთს საჩიგარს,
როგორც ამზაბენ, სხევბიც მიაყო-
ლებენ საჩიგრებს ამ კასაზე, რომელ
საც ასეთი «ოინგბი» ხშირად ჩაუდე-
ნიათ. არ ყიცით — რამდენად მართა-
ლია ეს ბრალდება კასაზე.

၀၀၁ ပာတွေ့ဆိုရေး မီဒာရတဲ့ မာဇာဂ္ဂိုလ်
ဥက္ကလား၊ အသန္တနား၊ မျှတား၊ စာမျက်နှာ၊ မြေပိုင်း၊ မြေပိုင်း၊
မြေပိုင်း၊ မြေပိုင်း၊ မြေပိုင်း၊ မြေပိုင်း၊ မြေပိုင်း၊ မြေပိုင်း၊

არ ეხუროს და თან რამდენიმე ქსანი
გასაყიდად არ დაჰქონდეს აბრეშუმის
ძაფისა ქალაქში. მეგრელ ქალების ნაქ-
სოვი დარაიები ყველგან განთქმუ-
ლია.

* * *

მეგრელები საზოგადოებრივ დღიერ და
რიბად სცხოვრებენ, მაგრამ სიწმინდეს,
სიფაქიზეს და სტუმრის პატივის ცეკვას
განსაკუთრებულს ყურადღებას აქცევს,
რაც უნდა ლარიბი ოჯახი იყოს.
ამით მეგრელები ძლიერ მაღლა სდგა-
ნან ზემო იმერლებზედ. ზაიხელავ —
გაჭიმულია გრძელი მწვანე მოლით
მოსილი ეზო, გარშემო მაღალ «თეთ-
რი ხევბით» შემორჩენილი... მშვენიერ
ეზოს ერთ განაპიროს წამოყუნტულია
«მეგრული ფაცხა», ყავრის მაგიერ,
ისლით დახურული, რომლის შეხედ-
ვაც დაგიკარგავს შიგ შესელის სურ-
ვილს, მაგრამ როდესაც შეხეალთ
ამ «მეგრელ ფაცხაში» უეცრივ გაკ-
ვირევება შეგისყრობთ; თქვენ ხე-
ლავთ წარმოუდგენელ სიწმინდეს, სი-
სუფთავეს და წესიერებას ყველგან და
ყოველისცერში.

თაოსნობით დღემდის შეგროვებილა
110,973 მან. დაუზურულია
ტიპური განვითარება
ეს გასულს პარასკევს ექსარხოსი
პავლე ჩამობდანდა მარტყოფიდამ ქა-
ლაქს და აქედამ მეორე დღეს, შაბათს
რკინის გზით გაემგზაურა ბორჯომში,
საიდამაც ყოვლად სამლელელო წაბრ-
ძანდება სოხუმს ბიჭვინტის კლესის
საკონსტანტიანო ცამის 21

၁၀၀ ხეალ, ხუთშაბათს ჩვენი ქალა-
ქელი ბიშმაპი—შელდმანი ქართული
თეატრის (აზრის გამართავის მანერის გამართავის მანერის გამართავის და მანერის სეანსებს. ბ-ნა შელდმანმა ასე
მცირე ხანში მართლაც რომ დიდ
სახელი გაითქვა; იგი შესამჩნევად გა-
მოიცავა, განსაკუთრებით ჰიპოკრიზ-
ში.—ამ მოულე ხანებში შელდმანი,
რაღაც კერძო საქმეებისათვის მიემზ-
ზავრება მახეთისაკენო და, იქნება, თე-
ლავსა და სიღნალში გამართოს თვი-
სი სეანსები.

๑๐๐ საკორონთლოდან (ზორის მაზ-
რა) გვწერენ: «თუმცა წელს ნამუ-
შევარი რიგიანი მოვიდა, ხეხილ ბალ
ბოსტანსაც საიმედო პირი აქვსთ და
ლივინის მოსავალსაც გვარიანს მივე-
ლით, მაგრამ ერთმა მოულოდნელ-
მა, მუშა ხალხის დამაღატაკებელმა
მოვლენამ, სრულებით ჩაგვიშხამა.
საქმე იმაშია, რომ საკორინთლოს
ზევით სოფლებში და ხიზან ოსებში
გაჩნდა საქონლის ჭირი და თუ ეს გაერ-
ცელდა ბერის მემამულეს და მუშა
გლეხობას დასევას თეალციერმლიანს.
მვემო-ჭალას გაჩნდა წითელა და თუ
იმანაც ისე გამუსრა ბავშვები, რო-
გორც შეჩრდა კუვავილმა — თქვენი მტე-
რია ჩვენ დღეში ჩატყიედეთ.

მეგრელების სტუმართ მოყვარეობას
და პატივის ცემას საზღვარი არ აქვს:
ქალი კაცი — ყველანი თავზე გველე-
ბიან. ვახშმობამდის ყველა თავისებუ-
რად სცდილობს გაგართოს როგორ-
მე. პურის ჭამაზე — ტკბილი სიძლერა
ცალკე «ბოშეფისა» და ცალკე «ცი-
რებისა», გიტკბობს ყურა სმენას.
ტკბილს სამორჩებასა ჰერჩნობ და ამ
გრძნობით გეპარება ლული თვალებ-
ზე. შევიძლვებიან სუფთა ლოგინით
მორთულს ოთაში, «ცირები», ფეხსა
გხდიან, შემდეგ სასტუმალს ჩამო-
გისხდებიან და «ტკბილ-ჩონგურის»
«სიმთა ედერით» მიგაძინებენ უცხო
საფრთხოს.

სამეგრელო, მოგეხსენებათ, განთქ-
მული იყო ქუჩლობით, მაგრამ ამ
ბოლოს დროს ძლიერ შემცირებუ-
ლა. შემცირებულა-მეთქი იმიტომ
ვამბობ, რომ ზოგ-ზოგიერთს სოფ-
ლებში აჩც ახლა აკლებენ ხელს,
რაღან მეგრელი ანდაზას: — «ჩვეულე-
ბა სჯულს უმტკიცესია» — ბეჯითად
მისლეებს.

